

Twee vlinders en twee kinderen.

•••••

Twee vlinders zongen: „Zoem, zoem, zoem!”
En vlogen naar een mooie bloem.
Zij zogen daar den honing uit;
Maar spoedig was de vreê verbruid:
„De bloem behoort aan mij!” zei de een;
Maar de andre zei heel boos: „Welneen,
Het is niet waar, wat jij daar zegt,
Want ik alleen heb hier het recht!”
Zoo maakten ze heel veel gekijf
En gingen ras elkaar te lijf.

Toen is er een vogel gekomen,
Heeft beide meegenomen
En z' in zijn nest gesmeten;
Daar werden z' opgegeten.

Twee kinderen trommelden: „Boem, boem, boem!”
En vonden saam een mooie bloem.
Zij snoeven van den lekkren geur
En prezen zeer de schoone kleur.
Maar lang kon dat niet duren, neen —

„De bloem behoort aan mij!” zei d' een,
Terwijl de andre driftig zei:
„Niet waar! Dit bloempje is van mij!”
Zoo maakten ze heel veel gekijf
En gingen boos elkaar te lijf.

Toen is er hun moeder gekomen,
Heeft beiden meegenomen,
En naar den zolder gedreven,
Daar beteren ze nu hun leven.

JAN VELTMAN.

